

Sygnatura akt IV Ka 345/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SO Agnieszka Połyniak SO Mariusz Górski
Protokolant :	Agnieszka Paduch

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2013 roku

sprawy **F. O.**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 11 marca 2013 roku, sygnatura akt III K 540/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 516,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 345/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 11 marca 2013 r., sygn. akt III k 540/12:

I. oskarżonego F. O. uznał za winnego tego, że w dniu 13 kwietnia 2007 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika sieci komórkowej (...) Sp. z o.o. w W. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w postaci telefonu marki S. (...) oraz świadczonych w okresie

od 13.04.2007 r. do 16.06.2007 r. usług telekomunikacyjnych łącznej wartości 2142,27 złotych to jest występku z art.286§1 k.k. i za czyn ten na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.69§1 k.k. wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby;

III. na podstawie art.72§2 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 2142,27 złotych na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku;

IV. zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, poniesione wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację tzw. osobistą.

Apelujący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1) oparcie o błędne ustalenia faktyczne, mające wpływ na treść wyroku przez ustalenie, że to oskarżony jest sprawcą przestępstwa, podczas gdy opinia z zakresu badań pisma określa tylko prawdopodobieństwo, że to oskarżony złożył podpisy na dokumentach dotyczących zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych a ponadto w aktach sprawy znajdują się dane jego poprzedniej legitymacji rencisty - emeryta;

2) obrazę prawa procesowego, mającą wpływ na treść wyroku przez zaniechanie prowadzenia dowodu z zeznań świadków M. W., W. S. i B. S., które odbierały sms-y i rozmowy od numeru telefonu, którego wyłudzenie przypisuje się oskarżonemu, które to zaniedbanie potwierdza jego tezę o zмовie przeciwko niemu komendanta Policji i prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu oraz sędziów Sądu Okręgowego w Świdnicy.

W oparciu o powyższe zarzuty apelujący domagał się – jak należy wnioskować – zmiany zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie go od przypisanego mu czynu lub o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do jej ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Wbrew stanowisku apelującego kontrola odwoławcza zaskarżonego wyroku jednoznacznie wykazuje, iż Sąd I instancji przeprowadził pełne postępowanie dowodowe, w tym z zeznań świadków W. S. i B. S. (protokół rozprawy z dnia 11.03.2013 r. k.254 akt). Jaki wpływ na treść wyroku miałyby mieć ewentualne zeznania M. W., tego apelacja nie precyzuje. Z założenia, iż ta osoba miała odbierać połączenia z numeru przedmiotowego telefonu nie sposób wywodzić dla oskarżonego jakiegokolwiek skutki dowodowe, zwłaszcza dla oskarżonego korzystne.

Myli się apelujący podnosząc zarzut błędnych ustaleń faktycznych wyroku. Sąd I instancji prawidłowo ocenił całokształt materiału dowodowego, dokładnie analizując poszczególne dowody, co wykazał w pisemnych motywach wyroku. Ocena dowodów sprawy wolna jest od wad i uchybień natury logicznej, spełnia wszystkie kryteria art. 7 k.p.k., przez co dokonane na jej podstawie ustalenia faktyczne są w pełni obiektywne i podlegają pełnej aprobacie Sądu Odwoławczego.

Sąd Rejonowy dogłębnie zweryfikował linię obrony oskarżonego, który utrzymuje, iż pomiędzy 9 a 11 kwietnia 2007 r. zagubił dokumenty tj. dowód osobisty, legitymację emeryta-rencisty, co ma wykluczać możliwość dokonania zarzucanego mu czynu. Tymczasem ze złożonych do akt sprawy dokumentów ewidentnie wynika, że oskarżony w dniu 13.04.2007 r. zatem dacie czynu, zgłosił na Komisariacie Policji II w W. zagubienie dowodu osobistego (k.5). Bezpodstawne są twierdzenia oskarżonego, negujące iż legitymacja emeryta-rencisty, którą posłużył się sprawca czynu, nie była w tamtej dacie aktualna. Przeczy temu informacja ZUS-u Oddział w W. z dnia 30.12.2008 r. (k.53), z której wynika, że oskarżonemu została wydana legitymacja emeryta-rencisty nr (...), tj. o takim numerze, jaką posłużył się sprawca czynu. Nadto z kopii tej legitymacji (wykonanej przez pokrzywdzonego w dniu zawarcia umowy k.6) wynika, iż dokument ten został wydany 31.07.2006 r. i jest ważny bezterminowo.

Zastrzeżenia skierowane przeciwko opinii z zakresu badań pisma są całkowicie nieskuteczne. Pierwsza z opinii z dnia 23.07.2011 r. (k.101-110 akt) określiła prawdopodobieństwo złożenia przez oskarżonego podpisów na dokumentach umowy. Materiał dowodowy poszerzono wtenczas o pobranie od oskarżonego próbek pisma do badań, co doprowadziło do wydania opinii kategorycznej, przesadzającej ustalenie, iż to oskarżony osobiście złożył podpisy na dokumentach przedmiotowej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (k.130 akt). Opinia ta jest szeroko umotywowana, a jej wnioski końcowe poprzedzone dokładną analizą cech pisma oskarżonego .

Wyartykułowane w apelacji twierdzenia o znowie funkcjonariuszy policji, prokuratury czy sądów przeciwko oskarżonemu można i należy ocenić wyłącznie jako niepoważne.

Z przytoczonych względów zarzuty apelacji są nietrafne i nie podważają w najmniejszym stopniu ustaleń sprawstwa i zawinienia oskarżonego co do przypisanego mu występku z art.286§1 k.k.

Wymierzona oskarżonemu kara 9-ciu miesięcy pozbawienia wolności musi zostać oceniona jako bardzo umiarkowana, zważywszy na niemałą wysokość wyrządzonej przestępstwem szkody oraz uprzednią karalność sądową oskarżonego. Skoro ponadto Sąd I instancji wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesił na okres próby (pkt. II dyspozycji wyroku) to bezpodstawnym byłoby czynienie jakiegokolwiek korekty kary na korzyść oskarżonego, gdyż takie reformowanie wyroku byłoby sprzeczne z zasadami art.53§1 i 2 k.k.

Ponieważ oskarżony jest pozbawiony wolności, zasadnym stało się zwolnienie go od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego (art.636§1 k.p.k. w zw. z art.624§1 k.p.k.).